

Pacific Herald.

Nr. 11.

Parkland, Washington, 17de Mars 1905.

15de Aarg.

Ven om freden.

Herr, du som raader,
 Ved hvad bedst os baader;
 Men vi beder dig:
 Gaaude dog i naade,
 Og lad freden raade —
 Fred i hus og lede,
 Fred i feld og dirke,
 Fred i alle land;
 Selu din fred os sende,
 Gjør paa ufred ende,
 Paa sand fred stand!

Fred paa jorden, Herre;
 Det er dig til ære
 Og til velbehag.
 Men kun du alene
 Kan det stilde ene,
 Hjertens regjere
 Ved din egen lære,
 Læmpe nid og naag.
 Gud din fredens aand os skente,
 Saa hun bryder stridens lænke, —
 Gør det fuld bog!

Hør, o her de mange luste
 Og forberne dig i naade,
 Saa at fred kan raade.
 Herre her, Herre her,
 Hjælp os nu som før,
 Og utredens flammer slukke,
 Stridens munde lulle!

D. Jonassen.

Lærdomme af Guds ord
 og
 fra livet.

Du skal ikke begjære.

Saa siger Herren, vor Gud. Saa befaler han, der er Herren, o s, der er tjenerne. Saa befaler han, der er faderen, o s, der er hans børn. Du skal ikke begjære noget af det, som hører din næste til. Du skal ikke ha lyst dertil, intet ønske, ingen attraa i din sjel derved. Du skal ikke tænke paa at saa det

paa det om dagen, ikke drømme derom om natten. Du skal ikke begjære.

Men du skal tværtom unde din næste, hvad hans er. Du skal glæde dig over, at han eier det. Du skal lade hans glæde være din glæde. Og du skal verne og frede om det, som hans er.

O, hvor meget renere, skjønnere og lykkeligere tilværelsen vilde være, dersom denne Herrens befaling, indholdet af det 9 og 10 bud, blev erindret og overholdt og adlydt!

Glem ikke, at denne Herrens befaling ikke kræver det mindste for meget. Rig-tignet angaar befalingen Hjertes tan-ter. Og rigtignet har verden i sin svage ord og laget det jaalede til-tanken er toldfri. Men hvad Herren kræver, er dog aligevel — skal vi be-høve at minde derom? — fuldt og helt berettiget. Thi han taler til menne-sker, aandelige og legemlige væsener, og det er da selvfølgeagt, at travene ikke bare tager sigte paa legemet og dens funktioner, men paa vort menneske-væsens indre side, paa aanden, og hvad der bevæger sig i dens for menneske-sine skulte dyb. Han, der prøver Hjertes og nyter (Salme 7, 10), han ser til hjertet; hvad han vil ha, er vore Hjertes (Ordsp. 23, 26). Han har, forstaaer vi, ret til at kræve det, og vi har pligt til at yde det.

Allsaa: du skal ikke begjære, men unde din næste alt, hvad der hører ham til, hele det omraade, der med guddom-melig og menneskelig ret er hans — og, husk det vel, ikke dit!

Jeg siger igjen: hvor meget renere, skjønnere og lykkeligere tilværelsen vilde være, dersom denne Herrens befaling blev erindret, overholdt, adlydt!

Der er et omraade, som Gud har tildelt os mennesker, og som af alt jord-ist er os det kjæreste. Jeg mener Hjemmet. Vi kan ane dybden i vor frelseres smerte, naar han, den paa jorden hjemløse, udbryder: Kædene har hulser, og blummelens fugle reder; men menneskesønnen har ikke det, han kan

helde sit hoved til (Matth. 8, 20). Han var mere hjemløs herude — end røden, end fuglen! — Hjemmet er Guds allerbedste gave til os. Og mand og hustru, som bygger hjemmet, er Guds gave til hinanden. Og bar-nefloften, som vuffer op der, er Guds gave til forældrene, ligesom forældrene er Guds gave til børnene. Og tjenerne, som kan være med i trosfast tjeneste at støtte hjemmet, er Guds gave til hus-bondsfolket, og disse til dem.

Bern om din næstes husfred, lad ham beholde gjerdet om sit hjem, og træng dig ikke ind der — som den, der raver hans jordens bedste gave. Gaa du over hans hjemstærkel, fordi han gjævenlig indbyder dig dertil, da gjør det med dyb ærbødighed for, hvad det er han vil. Bort med al den indtræn-gen paa næstens grund, som usine, grove, tankeløse mennesker saa ofte til-lader sig! Der findes mange blige, fine sikkelse, ube af stand til at løste den slags mennesker ud udenfor hjem-mens fredede grund. I stilhed liden de — undertiden kæfles de som farte blomsterfængler. Gør her: du skal ikke begjære — ikke noget af det, som hører din næste til!

Berov aldrig din næste den magt, den indflydelse, det herredømme, som er hans! Der, hvor han skal regjere, skal han — og ikke du — regjere. Gudsfaderen paa sin plads, husmoderen paa sin, børnene, tjenerne paa sine pladse. Hvad har du der at gjøre?

Og husk — det er fine, smaa, sensible haand, som binder hjemmets beboere sammen. Disse haand taaler ikke, at uberettigede, usine, grove hænder rører ved dem. De slades derved. De slap-pes derved. De kan let rives over. Be-den, fra hvem saadan forargelse kom-mer.

Og naar den unge mand og unge kvinde er blevne enige om sammen at bygge sit hjem, og de i den skjønne vaartid, som vi kalder forlovelstiden, søger at uddanne sig derved, forbereder sig dertil, — da til dig ikke indsmellem

dem. Du skal ikke begjære noget af det, som hører din næste til, men und-ham det og hjælp ham, at han maa beholde sit ubestaaet.

Hjære dig, forsøg at gennemføre dette i alle livsforhold — i engere og videres kredse. Gaa den dybeste respekt for alt, hvad der er din næste. Høren-de, hans rettigheder, hans interesser, hans virksomhaide, hans uskyldige. Vei af, naar du føler i din samvittig-hed, at du begynder at træde paa ham for nær.

Lad dig ikke føre vild af den aand, som raader i denne ouden verden. Det har saa tit besværet vist sig, at i ver-den har den, som var stiel og kærhjellig i sit begjær efter det, der hører næsten til, og som uden skruler og uden at be-ligge sig om miblerne trængt sig ind paa næstens omraade, — raver sin næstes eiendom uden at husk. berod. Næstens eiendele, næstens hjer-te, næ-stens husfred, hustru, børn, tillinger og interesser! Verden er fuld af den slags tildragelser!

Derfor: ve verden for forargelser! Thi hemens dage kommer (Lut. 21, 22).

Men saa mange af os, som gjerne vil tjene den Herre, der for os ha tyld tilgav os vore synder og anto os som sine børn, — vi har at være do-b-belvare som me just paa dette omraade, vel vidende, at vore den omskjændighed at forholdene — saa om-de i verden, vider slovende paa vor ansvardstælse! Al, vi har i a let for at fristes af det onde eksempel og hyle med de ulve, vi er iblandt!

O, hvor det vil gjøre os lykkeligere, glædere, freidigere, at vi kan slade os med de glæde og græde med de græden-de medmennesker og i fristelig skjellig-hed hjertelig tage del i vore næstes ve og vel!

Hjære Herre Gud, du befaler os, at vi ikke skal begjære. Og du har ret dertil. Hjælp os ved din Skjæns for Jesu Kristi skyld, at vi ikke være dig høvige og lydige. Hjælp os til det

Indelag, at vi glæder os over næstens
belgang og af at der endelig bringer ber-
tt. Bjer og alle hjertlige, fine, rene,
hensynfulde mennesker — efter din
sans Jesu Kristi hyle eidempell Amen.
B. og S.

Evas første bal.

(Jublen).

En sand hændelse.

(Fortællelse.)

„Jo, nu er frotenen tent og for-
sen.“ „Godnat, Betty! Nei, du maa
dog ikke gaa bort. Jeg er bange! Vil
du sætte dig her hos mig og fortælle
mig en historie, som du gjorde, da jeg
var liden, naar jeg ikke kunde sove?
Jeg vil ikke tænke.“

Kammerjomfruen nikkede; men ingen
historie kunde bringe søvnen til Eva's
trøtte sine.

„Tal Betty,“ sagde hun, „du skal
ikke tale mere. Jeg kan ikke høre efter.
Bring mig vand! Jeg er tørstig, maaske
kan jeg siden sove.“

Kammerjomfruen saa med forstærket
følelse, at Eva's kinder, der aldrig var saa
blege, nu blusede i feberhede.

Standsbevægelse og forjættelse havde
i forening fremkaldt en nervøsitet, som
længere kunde bære Eva til sygesen-
gen.

Det var en sørgelig tid, som efter-
fulgte Eva's første bal, der var imøde-
ført med saa megen glæde. Ingen
æuede den forfærdelige sandhed, der
blandede sig i de vilde forfættelser.
Det var videlse, troede man, og dog
stadnede under denne et dybt alvor i
den unge piges sjel.

Ballet og det ubyggelige, natlige syn
blev for hendes forstilling til et som-
menhængende hel. Danserustikken
gjæled for hendes øre, hun saa sig selv
og de andre damer paaløbte, som mo-
den bad det, i selskab med de leifærdige
kvæder, omgivet af de samme unge
herrer, som hun i balsalen havde fundet
saa behagelige og artige; hun hørte
deres heitende smig og raa spørgsmål,
— men gennem dette luss fremkom et
spørgsmaal med forfærdelig kraft, som
hendes fjælvende samvittighed ikke for-
maadede at besvare: Hvor er grænsen?
Den grænse, som for Eva's øre gjæ-
fælvde mellem det ordbare og det
loftfulde. Hun fælte sig kaldt i alst,
hvad som hændte et „vederstyggelighed
og løgn,“ og hendes uret og trøtte

naad fandt ingen hule. Ristendoms-
ment-hellige sandheder var kun en død
lundstak for hende, — en halvglemmt
selv, og ingen fraale af evangeliet
lys oplyste hendes fjælv mørke. Hun
hørte tordenskrælen fra Sinai, men
ikke jælersjængen fra Golgata.

Evige troede de uretlig belængede
forældre at se dødsengelen svæve over
den ælskede datter; dog fætrede endelig
livet, fæderen ophørte, angstnaadene for-
stummede, og de store mørke øine var
atter rolige og klare; — men alvoret
blev. Samvittigheds-spørgsmaalet var
ikke besvaret, uretten ikke fjælv, den
dulgte sig kun i dybet. Det var i
sandhed et sørgeligt syn at se denne
unge pige, som smilende og glad som en
solstråle, nu blev, stille og indelukket,
en gaude for sig selv og andre.

Den ødelagte vogn og Eva's sygdom
hadde udgjort et interessant emne for
samtalen i generalens udstrakte om-
gangs-kreds; endog udenfor denne havde
denne begivenhed givet stof, til de mest
forskjællige og underholdende fortæll-
inger. Endst blev der sagt, at Eva
helt natten var løben om paa gaderne
og først hændt morgenen havde fundet
hjem til sine forældre; en anden, at
hun flere timer havde ligget befulmet
paa politstationen. Men den sande
sandhed havde ikke fundet vej igennem
dette forvikrede væv. Grevindens tjæ-
ner havde kun forklaret, at der havde
været en herre, som havde hjulpet fra-
stønen; men hvem denne herre var, der-
om vidste ingen i hæl.

Fra v. G. havde engang, da Eva
degnede at komme til læstær, spurgt
hende, hvorledes det var gaaet til ved
denne utæfkelige hændelse; men en voldsom
nervøsitet var det eneste svar,
hun modtog, og denne standsbevægelse
gav anledning til strengt forbud om,
at ingen i Eva's nærverelse maatte be-
røre dette emne.

Den unge piges tungslud blev et nyt
emne for samtalen og fremkaldte en
mængde forfællige raad af gode ven-
inder i almindelighed og gamle tante
i særdeleshed. Frikt luft og bevægelse,
faldt vand og blomst, mælkedråbe eller
portier, colvredelse og forlystelse, alle
forordnede og forklarede som afslæ-
bart middel til at udvaskende hælbred,
rosen og hælens glæde.

Eva underekandede sig med ligegyldig-
hed det ene forslag efter det andet, naar
hun blot maatte lade være at deltage i
særlige selskaber eller høre dansemusik.
Var der spørgsmaal om slygt, træl hun

sig sig tilbage og lod om at forsaaned
derfor.

Vinteren var imidlertid forlæst, og
foraaret begyndte at udbrede sig og
glæde i naturen, uden at nogen syn-
delig forandring var indtraadt i den
unge rekondalescens tilstand.

Vette og lustige drog de tyse vaa-
stjer over den mørkeblaa himmel.
Men de formaadede ikke at løfte Eva's
tanter over jordens mørke.

Den milde foraarluft hærtegnede
hendes kind, og fuglekoeder løb i hen-
des øre, — alt forgjæves; et træl, mat
smil var hendes eneste tal.

Det første, som syntes at glæde hen-
de, var en buket fioleer, som hendes
kammerjomfru en jænnt april morgen
bragte hende.

„Den er sendt fra en ven,“ forklarede
Betty, „men kan frøstenen tænke sig en
saa uefterrettelig person, — budet sagde
ikke, fra hvem den var, men kun, at frø-
stenen skulde have den. Og den dum-
me portner gir sig tilfreds med denne
halde bested.“

Idet Eva med velbehag indaandede
fiolernes søfælige duft, opdagede hun
imellem blomsterne en liden fin papir-
strimmel. Hun træl den ud og læste:
„Elgjo, at jeg over at benytte disse
smaa uskyldige budbringere til at frem-
føre en æfstedshilsen. Tjenesten tal-
der mig bort herfra. Jeg har intet
qaad om at gjense Dem, og et øjensyn
vilde for Dem være forenet med alfor
ubehagelige erindringer til at jeg skulde
søge et saadant. Men et ord maa jeg
sige, og dette ord er: Tæll!“

Hviter og atter gjenemlæste Eva
denne søfællige æfstedshilsen. Fra hvem
den kom, kunde hun ikke tale om.
Men hvad mente han? Hvad havde
han at tale hende for?

Styldte hun ikke ham et helt livs
tænkelighed? Hans vilde havde
været overfaldet af det mørke, som
omgav deres sidste møde. Nu stod han
paany i et andet lys for hende. Hun
kunde tænke paa ham, som den, der
hadde fælv hende, uden at sværge,
hvorledes hun var kommen derhen, og
hendes hjerte strømmede over i en for-
fællende taarestrøm, som faldt paa de
dunstende blomster. Disse taarer kunde
vel ikke vikle uret i hendes fjælv; men
dog stod de som et mildt foraarregn
paa den hærte tørre jord, forberedende
hjerterets ager for en ny udjælv af tanker
og indtryk. Fortf.

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND RAWLINGS
DENTISTS
Crown and Bridge Work a Specialty
158 Pacific Ave. Tel. Red 490
TACOMA W

**Student-
Supplies**
OF
ALL KINDS
Vaughan & Morrill Co.
926 Pac. Ave Tacoma, Wash

J. M. Arntson,
Notary Public.
Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saa som Skjeder, Kontrakter, m. m.
Municipal Court-Rooms
City Hall.
TACOMA. WASH.

Quierist Pilgrim Hus
No. 8 State St., New York.
København og alle andre Stæder for Emigranter
for Børge Office.
Kristeligt Herberg for Indvandrere
og andre Rejsende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær,
træffes i Pilgrim-Hus og
saa Emigranterne bi med
Raad og Daad.
Bøll. (som kommer fra Vesten, tjæver med Bøll
Line Street car lige til Nyrok.

**Skandinavisk
Boghandel.**
Et stort Udvalg af Skolebøger, Sal-
mebøger, Bibler, Romener og Aviser,
samt alt, som tilhører en vel assorteret
Bog- og Papirhandel.
Ordbred Dr. Pøll expederes hurtigt.
VISELL & ECKBERG,
Stationers & Booksellers
1808 Pacific Ave.

Vort arbejdsvæst.

Noget for mødre.

Mødre, unge mødre lyt til min fortælling og lad den tjene eder til advarsel. Du taber ofte taalmodigheden ved dine søn. Din søn er maasse sjelden stille; han støtter, svinger, tramper og gjør sig hele tiden.

Du synes ikke, du kan udholde det, dine nerver er saa svage. Saa sender du ham bort til et andet sted, hvor han ikke er i veien. Gjør ikke det mere.

Kom med mig til din begravelsesplads. Her i hjørnet under taarevillen ligger min søn, „Ernst, et og tyve aar gammel“. Sid ned ved mig her ved hans grav, saa vil jeg fortælle dig lidt om ham.

Han var et deligt barn, da han var liden. Hvor jeg elskede at betragte hans blaa øine. Han tog mig saa jætlig om halsen med sine smaa arme og trykkede sin lille hånd mod min. Hvert øieblik af hans spæde alder var en glæde og trøst for mig. Smært begyndte de smaa fødder at trille omkring, og han søgte tilflugt hos sin mama. Saa begyndte han sin barnslige tale — hvor sødt han rammede mit navn, saa mig ind i øinene og sagde: „Jeg elsker dig, mama“.

O, Ernst, min kjære dreng, kom tilbage og vær din mors lille søn endnu en gang! Sid paa mors knæ, og lad mig opleve det igjen.

Den lille vedblev at valse. Hvor han spankede omkring i sin første barndom og kaldte sig selv mamas lille mand. Men jeg kan ikke følge ham skridt for skridt. Han begyndte at gaa i skole. O, hvor det plagede min taalmodighed, naar han kom ind fra skolen, saa skolede og fremskulede. Jeg kjæmte paa ham og sat ham til at sidde stille paa en stol. Efter nogen tid kom han ikke lige hjem fra skolen, men opholdt sig med leg undervejs.

Jeg havde saa meget at bestille, jeg sagde ikke store ord til, at min søn blev borte fra hjemmet. Da han var liden, gik jeg altid med ham, knælede ned ved ham, mens han lod sin attention, og talte venligt med ham om hans opførelse dagen igjennem. Hvor sødt hans lille hjerte var, altid rebe til at modtage gode indtryk. Og hvor glad han var ved disse samtaler.

Men da han blev ældre, var jeg travt og havde saa meget at bestille, naar det

var hans fengsel. Saa maatte han gaa alene. Hverstningen sølte han sig bedrovet berøver og lysebe mig atter og atter for han gik, men efter en tids forløb gik han uden at sige noget.

Jeg tænkte ikke meget den gang over denne forandring; mit sind var saa optaget med arbejde, der for mig syntes at være vigtigere end alt andet. Saaledes kom han længre og længre bort fra mig. Naar han var narlig, havde jeg ingen taalmodighed med ham, men skændte sig for at irettesætte ham med venlighed og bestemt.

Skoleferien var især en plage for mig, og jeg lod ham gaa bort fra hjemmet for at lege. Jeg havde ikke tid til at underholde og interessere ham ved hjemmet, og det var en lettelse for mig, naar han var borte. Men hvad behøver jeg at sige mere. Min kjærlighedsfulde dreng blev fremmed for sin mor, og for hvert aar kom han længre bort.

Hans far hørte af andre, at han var vilde og opførte sig dødelig, og talte med ham. Han sølte sig ikke tilmode og lovede forbedring; men af, den kjærlighedsfulde, som skulde have bundet ham til hjemmet og til hans mor, var brudt, og han var omflynget af andre fjender, som bandt ham til stette lamenter.

Vi sendte ham til en højskole; jeg skrev mange breve til ham og søgte at vinde indflydelse over ham igjen, men alt var forgæves; det var forsent. Han løb bort fra skolen, og 5 lange aar gik i for forg. I hvilket jeg ikke hørte eller saa noget fra min elskte søn.

En aften sad vi foran ilden og talte om vor fraværende søn. Stormen rasede udenfor, og vore hjerter kunde ikke være stille. Jeg syntes jeg hørte en jagt banen og gik til døren. Der stod min fortabte søn; men af, hvor forundret. Var det muligt, at denne kunde være min trofaste rådgiver søn? En bleg, udtøret, ung mand stod foran mig. „Ernst, min gut, er det dig?“ raabte jeg. „Ja, hans mor, det er Ernst. Naar jeg kommer ind? Jeg kommer hjem for at dø.“ Vi gjorde alt for ham, men vi kunde ikke redde ham. Frem aars udhærdelser havde undergraved hans helbred. Han døde efter nogle få ugers sygdom.

„Mor,“ sagde han ofte, „jeg er borte et og tyve aar gammel, og nu maa jeg dø; jeg har spildt de herredne aar af mit liv og affaaret mig selv fra fremtiden, som jeg kunde have benyttet til mit eget og andres gavn.“ Han an-

grede bitter sin dødsdom, og vi tror, at Gud har forladt ham hans synder, hvilket er en trostens draabe i mit lidelsesbæger. Han hensov rolig, og vi har lagt ham til hvile her, indtil Herren kalder ham frem. Men bitter sorg har brudt mit hjerte. Gud gav mig en søn, for at jeg skulde opdrage ham, og jeg var ansvarlig for hans fremtid. Manddommens ødle spire var nedlagt hos ham; men jeg sønderbrød den. Mit barns hjerte var mit, men jeg tilfod at det blev fremmed for mig.

Jeg kan ikke nu se en liden dreng, uden at jeg ønsker at gaa til hans mor og bede hende paa mine knæ om at elske sin søn og have taalmodighed med ham, saa at hun kan vinde hans kjærlighed; thi dette kan bli til strelse for ham i kristensens mørke timer.

Kjære unge mødre, vær over med eders stienende unge gutter; det er bedre at have lidt hovedpine nu end en gruelig hjerterkoal i de kommende aar. Gjør hjemmet lyst for dem; det gjør lysten, om arbeidet ikke altid kan bli gjort, som du ønsker det. Dit barns timelige og evige velfærd er af langt større vigtighed. Væg dit arbejde tilfide en gang imellem og tag del med dem i deres fornøstelser.

Tal med dem, om hvorledes det gaar i skolen; glæd dig med dem, naar de er glade, og vær deres sorg med dem. Lad dem se, at deres mor er deres bedste ven; men vær paa samme tid beslæmte og lær dem tydelighed, da vil de elske dig saa meget mere for det. Lad fengselsden være en lykkelig time for dem, at mindet om den i de kommende aar kan vedblive, og at en søm himmelskangel kan bli plantet i hjertet, idet de hører sig i andægtig aftenen med deres mor.

Kjære mødre, idet jeg siger farvel til eder, vil jeg opløste mit hjerte i bøn til vor himmelske fader.

Maatte han give eder visdom og styrke til at opdrage eders sønner, saa de vokser op til ødle mænd og glæder eders hjerter i alderdommen. Sid I sammen maa erholde et jalligt hjem i den himmelske stad. Kunde min fortælling hjælpe en eller anden mor til at være mere taalmodig og søm mod sine sønner, saa vil jeg takke Gud for, at han tillader, at mit stors bitre erfaringer maa bli affluttet med nogle få gyldne traade. (Ved G. G.).

†
Eivin Tegland, en søn af mr. og Mrs. Geo. Tegland i Genesee, Idaho, døde paa Dr. Britmans hospital i Moscow, af lungbetændelse efter en uges sygdom, onsdag den 22de febr. Han var student ved Idaho statuniversitetet i Moscow, og var en ungling i tyveaarsalderen, meget afholdt baade paa skolen og i sit hjem og nabolag.

Lærere og studenter ved universitetet vilde stor deltagelse og sympati med de sorgende forældre og søskende. Paa universitetets opfordring holdtes sorgegudstjeneste i en af byens kirker torsdag den 23de. Studenterne var tilstede til kirken i kol ledet af banden og en del studenter i uniform. Et af hans klasselamenter var liges og prædiken holdtes af past. O. G. Hellekson, tale af prof. Reed, bestyrer for den foreberedende afdeling ved statuniversitetet, og af en af den afholdes klasselamenter.

Lærere og studenter ved universitetet vilde stor deltagelse og sympati med de sorgende forældre og søskende. Paa universitetets opfordring holdtes sorgegudstjeneste i en af byens kirker torsdag den 23de. Studenterne var tilstede til kirken i kol ledet af banden og en del studenter i uniform. Et af hans klasselamenter var liges og prædiken holdtes af past. O. G. Hellekson, tale af prof. Reed, bestyrer for den foreberedende afdeling ved statuniversitetet, og af en af den afholdes klasselamenter.

Dette dødsfald kom pludselig og uventet og var et tungt sorgens budskab for de kjære forældre og søskende. Det gjorde ogsaa et dybt og alvorligt indtryk paa Eivins mange lamenter baade ved skolen og i hans nabolag. Vi har det haab, at den afdøde er bleven beovert i sin barnoms tro og er gaaet ind til hvilen hos Gud.

Herrens trøstige søskende efterlodte ham lære os alle at tørke tårer bage, saa vi kunde findes beredte, naar han kalder paa os, enten det sker i barndommen eller ungdommen eller alderdommen.

Den afdødes aldre bror, Oscar, kom hjem fra Tacoma, og en søster og et søskende barn, Bernt Vorgen og Lauritz Smith kom fra Kennewick for at overvære begravelsen.

Genesee, Idaho, den 1 marts. Soglene indbrer oppe i tårne, og søl har begyndt med naatarbejde.

D. E. G.

Vore søndagskoler.

Undertegnede er ikke en af dem, der beundrer og forguder søndagskolen. Tværtimod har jeg ofte med bedrøvelse set paa denne udsætt, der har taget stedet for den grundigere undervisning i hjemmet og skolen saavel som den offentlige skole i det offentlige. Og dog kan det ikke negtes, at søndagskolen har og fremdeles spiller en vigtig rolle i vort missionsarbejde. Den er nødvendig; men vi er endnu i nød og faar være glade ved enhver hjælp og ethvert løst vi kan faa. Derfor kunde vi ikke tale om denne del af arbejdet som „et nødvendigt onde," et „amerikansk norjes" og lignende. Dermed gjør vi bare godt værre, og arbejder lige op i tæfternes hænder. Søndagskolen er i sig selv en saa jaag indretning, at den ikke taaler stort af det slags. Den maa enten aldeles forlattes eller elstes og drives med al den opofrelse og overbærenhed, som kjærlighed kan opfinde.

En god søndagskole er daarlige nok. Skal vi derfor have søndagskoler, maa vi prøve at have dem saa gode og tiltrækkende, som vi og vore menighedslemmer paa nogen maade kan gjøre dem. Det er min tro, at en af de saageste sager ved vort missionsarbejde just nu er den gjængeskehed og kantsens, med hvilken saa mange betragter søndagskolen.

Forsiden stod i vort samfund's organ en artikel om, hvorledes den presbyterianske kirke sidste aar stiftede 14 søndagskoler nær og tildeels midt inde i gamle velordnede settlementer i Minnesota. En saadan søndagskole paa 40 medlemmer bestod udelukkende af tykke og smukke børn. Der fandtes ikke en amerikansk i det nabolag.

Er videre berettes om et presbyteriansk kirkefor, hvis medlemmer alle uden undtagelse var børn af lutherske forældre. Alt dette har disse vundet fra os gennem sine tiltrækkende og velordnede søndagskoler.

Bort maalet er jo at faa ordnede menighedskoler. Men indtil det sker, maa vi gjøre vort bedste i søndagskolen. Derfor, kjære arbejdere, gjør hvad I kan i denne sag. Sæt ikke unge uerfarne piger til at gjøre dette, men kald med: af de ældre og bedste kræfter i menigheden.

I ungdom, som kan spille piano og orgel, vær I med og hjælp til, at sangen i søndagskolen kan bli rigtig forrettet.

Fra Island norske og engelske klasser og ved Gud lægge sin velsignelse til øbersk befrugtelse. Se ogsaa til at indføre latinskund, forklaring og bibelhistorie fra øverste til nederste klasse. Dermed har I betryggelse for, at børnene lærer det, som kan bli dem til sundt og varigt gavn. M. H. G.

Et samtalemøde

afholdtes den 7de og 8de marts i J. J. manuels menighed, Lawrence, Wash., past. D. J. Ordals led. Pastorerne D. Stattebøl, D. M. Tjernøgel, A. D. Hjerte og stedets prest var tilstede og deltog i samtalen. Den første dag samtalte man om John. 1, 20. Pastor Stattebøl indledede. Den anden dag samtalte man om hjemmelige selskaber. Da den, som skulde indlede samtalen, blev forhindret fra at være tilstede, blev embed af salig afdøde pastor D. Juul's referat om samme oplæst. Følgende fire punkter blev opstillet:

1. Staten og de hjemmelige selskaber.
2. Hjemmet og de hjemmelige selskaber.
3. Det sociale liv og de hjemmelige selskaber.
4. Kirken og de hjemmelige selskaber.

Under første punkt blev klart paavist, hvad staten er og dens maal og opgave. Det blev her paavist, at staten kan ikke hjælpes af hjemmelige foreninger i udførelsen af sine pligter. Men det blev ogsaa paavist, at hjemmelige selskaber er farlige for staten. Citater af fremragende statsmænd her og i England blev fremlagte, som bevis for sandheden af ovenstaaende. Følgende statsmænd har taget afgjort standpunkt imod hjemmelige selskaber: George Washington, John Adams, James Madison, John Quincy Adams, Millard Fillmore, H. C. Grant. Disse er leds af vore forenede staters præsidenter. Endvidere følgende fremragende statsmænd: William D. Seaward, Charles Sumner o. fl. Desuden den store engelske statsmand Benjamin Disraeli, H. H. Sullivan (Irish Leader).

Under det andet punkt blev fremhævet, hvorledes de hjemmelige foreninger, ved at tage familiefaderen bort fra hjemmet saa ofte, er årsag i saamange skilsmisser. Barneopdragelsen blir forsværet, hjemmet opløst. Gode forjærdelige resultater disse er for hjemmet!

Under det tredje punkt paapegtes, at den trang til omgang og sund fornyelse, som mennesket har, for den kristnes vedkommende, ikke kan afhjælpes ved hjemmelige foreninger; thi lovgernes fornødelser er lefsudbige og sundbige, saadanne, som kristne ikke kan deltag i.

Føregaaende tre punkter blev dog ligesom orienterende for den følgende del af samtalen om det fjerde punkt. Denne del blev indgaaende behandlet. Der blev fremhævet, hvad kirken er, dens maal, og ved hvilke midler den arbejder for opnaelsen af dette maal. Derpaa blev det paavist, at i det store og hele, saa er de hjemmelige selskaber maal og opgave den samme som kirken, nemlig at gjøre menneskene lykkelige i tid og salige i evighed. Men mens kirken, som Guds forordning, bruger Guds ord og sakramenter alene til opnaelsen af dette, saa foragter loven, ja tramper under fødder Guds ord og sakramenter.

En kristen kan derfor ikke vedbli at faa i hjemmelige foreninger.

Staten trenger ikke til dem, kvættmod, de er farlige for den. Hjemmet kan ikke hjælpes ved dem, nei, men hjemmene opløses, opløses af dem. I det sociale trænges de ikke, ogsaa her er de farlige. Kirken trenger dem ikke, men maa kæmpe mod dem; fordi de foragter og vanhelliger Guds navn. De fornægter Guds ord lærer om arvesyndens, fornægter læren om forsoningen, ja fornægter Kristus. Men den Helligaand siger i Joh. 1, 23: „Over den, som negter Sønnen, har ikke heller Faderen. Den, som bejender Sønnen, har ogsaa Faderen." „Men hvo mig fornægter for menneskene, skal fornægtes for Guds engle" (Mat. 12, 3), siger Jesus.

Gud give i naade, at vort folk mere og mere maa faa et opladt øie for faren, som i disse foreninger truer os, at vi maa styrkes i troen paa Kristus og helliggjøres dag for dag! D.

Getalt til Varkland lutherske Sarneshjem.

Mrs. Bliggerson	1.00
Mrs. H. Melholm	1.00
Mrs. J. Ludy	5.00
Mrs. A. P. Melbostad	.50
Past. H. Kvaldstad	2.00
Gaas Sørlin	20.00
Ole Fosden	2.00

Mrs. Anne Gagan 1.00
Mødtaget fra G. G. Jelland 6 kasser abler, 22 pund prunes, 9 koler, 1 sofa, 2 madraser, 2 par blanstis, 2 tuller, 1 pude, 6 yds. lintil til haandklæder, 1 holdt sengeteppe og en del "dishes".

Mrs. R. Roe, 2 lagener og 2 pudevar.

Mrs. O. T. Strand, 2 par Ro og 3 par strømper.

Hjertelig tak!

Mrs. T. Larsen,
Rasjerer.

Gudstjenester i Vor frelsers kirke, Tacoma.

Den 19de marts, formiddag og aften ved past. R. Iversen.

Den 26de marts, formiddag ved past. R. P. Xavier; aften ved past. R. Iversen.

Den 2 april, formiddag og aften ved past. D. Stattebøl.

Gudstjenester.

C. Stattebøls talb.

Bajdon, 19de marts, 10:30 a. m.

Clasla, 19de marts, 3 p. m.

Song Branch, 26de marts, 10:30 a. m.

Seattle.

Jummanns lutherske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union Car.

Gudstjeneste hver Søndag Formiddag kl. 11 og Aften kl. 8.

1ste Søndag i Maanedens: Engelsk Gudstjeneste om Formiddagen, og 3die Søndag Engelsk Gudstjeneste om Aftenen. Ellers alle Gudstjenester paa norsk.

Søndagskole hver Søndag kl. 10 Formiddag. Undervisning baade paa norsk og Engelsk.

Ungdomsforening hver Fredag Aften kl. 8.

G. H. Stab, Pastor

1626 Minor Ave. Tel: Web 4053.

• • "PACIFIC HEROLD" • •

et kristeligt ugeblad, a religious weekly, udgivet af presbiterforbundet for Pacific distrikt af den norske synode ved R. P. Xavier som redaktør og forretningsfører.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Bladet koster

for aaret.....50 Cts.
halvaaret.....25 Cts.
til Europa for et aar.....75 Cts.

Adresser: Parkland, Washington.

Vær! gødbedsfuldt dette, at man ikke længer sætter Pacific Lutheran University Association og Pacific Herold under et. Om de end ikke er ligesaa strengt adskilte, som staten og kirken, saa ønsker de dog at bli behandlet hver for sig, da de jo har hver sin grønt at færte under. Alt, som vedkommer bladet, penge og indsendelser, maa derfor sendes direkte til Pacific Herold, Parkland, Washington.

Den, som vil ha os til at betale staten for sig, maa sende sin sidste stattekolterring eller ellers opgive en ganske nøjagtig beskrivelse over lottens beliggenhed.

Herold siger inderlig tak for alle de venlige ord, som fra saa mange kanter nu kommer ind over os. Tak — mange tak! Vi føler vor ringhed ligeoverfor saa megen venlighed, men er paa samme tid meget opmærksom.

Rebe penge i almindelige breve er altid paa affenderens eget ansvar. De kan komme frem, men kan ogsaa komme væk, og ingen ved hvor.

Godt, at du ikke oplyser bladet.
Bedre, at du læser og betaler det.
Bedst, at du faar en eller flere nye abonnenter med dig — at læse og betale. Thi da kan du endog saa — "Fobture i Egypten og Palæstina."
Man har nu nemlig sat os istand til ikke alene at skaffe Herold en ny trøst, men endog at gjøre følgende tilbud:

Abonnenter, som betaler ud sin gjæld til bladet, sender for et aar i forskud og faar to nye betalende abonnenter med sig, kan saa sig tilsendt en bog, som hedder: Fobture i Egypten og Palæstina. Bogen indeholder over 200 sider godt læsestof, er forsynet med den bedste og

er godt indbunden. Den, som i sin tid gjorde disse fobture, hedder R. Tjernagel. Dette tilbud gjælder ogsaa enhver, som i forskud betaler bladet for sig selv og for to nye abonnenter, naturligtvis, saalangt, som oplaget rækker, det er nemlig kun begrænset antal eksemplarer, vi ræder over.

En tur til Poulsbo.

"Fly on the Flyer," her er i "T. T." og saa vi gjorde, paa den hurtigste damp, "Flyer," ligesom hel vi fra Tacoma haar henover det spædblaute sund og forbi de skovklædte bakker og saer, den ene vaterer end den anden, og kjeldens lange selv, mt. Tacoma, til hoire og efter os. Snart har vi den andre korbjen, Seattle, i sigte, den ser ud i frahaand ligesom en uhyre kjold, der har slaaet sig til ro og udbreder sig kortover halter, lier og halber, saa langt som øiet kan naa, ja, et godt stykke udover selve sjøen. Det ser ud, som den nok saa brede bugt imellem Øst- og Vest-Seattle om ikke længe skal forvandles til byggetomter og baaer en fladdundet sammenhengende by.

Fra Seattle til Poulsbo rejste vi paa dampbaaden Sentinel. Der ombord traf vi bl. a. en velvoksen — om end liden — japaner, R. T a k a h a s i, der var ude paa samme erinde, som vi selv: at forkynde Guds ord for sine medmennesker. Vi kunde ved fatter og lakrone ord forstaa hinanden saa meget, at ogsaa han, som engang var en katolik, nu var en protestant, og blev nu en missionær gjerning her ved sundet iblandt sine laubdmænd. Han følte særdeles vel over sit lands seier i den nu paagaende krig, men det var intet frytende væsen ved ham.

Skulde de ogsaa vor forkyndelse af evangeliet paa trædes just i Poulsbo, hvor dog Guds ord lyder saapaa tydelig, og har allerede lydt i lang tid? Der arbejder jo nu to ordnede samsund, den forenede kirke og friskirken og vistnok endnu ved siden af disse en del uorganiserede kræfter, som liker at missionere iblandt disse lutherske menigheder.

Sagen var den, der var for en tid siden kommen nogle fremmede langveis fra og havde hofat sig her, det var nogle saa samflet fra Rautokelno, Stumarten, Norge. De fleste af disse havde en tid været i vor regjeringstje-

nesse i Alaska som rensdyroogtere, siden havde en del af dem ogsaa været med blandt de første guldjegere ved Nome, Alaska, og derfra har et par af dem ogsaa det meste af det, de nu er, nemlig J. S. Tornenst og J. S. Kallala.

Nu vilde disse saa familier gjerne være "gammel lutheranere". Men de var i saadanne lide ikke alene fremmede, som alle andre nykommere, men de befandt sig ogsaa i en anden vanskelighed, nemlig i sproglig henseende. Bort navn kjendte de fra det gamle hjem os, og viste, at vi ialfald i gamle dage havde været en lutheraner, de viste ogsaa, at de uden nogen mellemmand eller tolt kunde henvende sig til os; gjenem os lærte de da at forstaa, at den norske synode var et luthersk samsund. Af disse grunde ønskede de mit besøg. Saaledes har jeg besøgt dem af og til siden ifjor høst og agter at fortsætte med det ialfald en tid. Vedet Rist, en af disse nysetlere her, er søn af Abial Rist, der i hirt forrige opløb i Rautokelno 1852 var med i flokken, men blev i en kritisk stund den saare ilde behandlet prest, F. W. Qvodslefs, delgjæver, og vistnok i forsynet haand en af hans redbningsmænd.

Da jeg sidste høst en søndag havde holdt gudstjeneste for dem med prædiken og altergang paa deres eget tunge-maal — paa sami sproget, sagde gamle Rist: "Dal Ibmelli gitu dam arbmu oudast, go mi dam amas adnamist vel basaimok gullat sardni ja rippamamuid oami gilli" D. t.: "Nu Gud være tak for den naede, at vi endog i dette fremmede land fik høre prædiken og altergang i vort eget sprog!"

Saa vidt os detjend, var dette den første kirkelige forretning i dette land i sami sproget — det lappiske. Samme tid forrettede vi der ogsaa et barns daab i suomi sproget, det korniske eller finlandske sprog, der, som detjend, hører til det russiske Finland.

Bort store land har plads ogsaa for disse fremmede. Og Rautokelno, den mest bramte nordmand i landet, har engang ydet dem et fortraffeligt forsvær i Alaska affæren, og det skal han ha mangfoldig tak for!

„Følge kristendommen kan mennesket kun frelles ved Guds gjerning. Han har fuldbrogt frelsen i Kristus; han bestir, at de enkelte faar del i den fuldbrogte frelse, idet han faaber troen og gjenløber hjertet til liv i sin kjærlighed. Mennesket selv kan intet

undtagen nytte sin salighed til i vantro at hindre Guds frelsesgjerning. Og den enkelte virkelige frelse bestaar ikke i noget som helst udvortes, kan ikke i hjer-neste maade betydes ved nogen som helst forandring i det ydre livs vilkaar, men beror udefrakende derpaa, at hjertet ved Guds gjenløbende naede faar come til at ville ikke Gud og derfor i frivillig lydighed hengiver sig til Gud og bøier sig under hans ords autoritet. Følge kristendommen er et menneske frelst og frit i samme grad, som det har faaet vilje tilkædet med Gud, i samme grad som det er indigt og fornægter egotmens vilje. — Følge tabitalkomen er Guds frelsesgjerning baade umulig og aldeles overflødig. Mennesket kan godt besørge den sag alene. Ja, mennesket maa selv udvære sin frelse; thi hvis det skulde modtage hjælp af Gud, vilde det jo komme til at styde ham tak og dermed bli afhængigt af ham." (Bisshop Deuch).

Betalt paa Herold.

Olaf A. Gotta.....	75
Wille J. Kallala.....	75
Mrs. Bertha J. Gotta.....	75
Andrew Kaderlen.....	1.00
Mrs. G. Christenson.....	1.00
Cent Petterson.....	1.00
T. Storaasli.....	.50
Olaf S. Verge.....	.50
Olaf O. Sandberg.....	.50
Pastor O. J. Strand.....	.50
T. Thomsen.....	.50
Mrs. Wenie Olsen.....	.50
Mrs. Ragsberg.....	2.00
Mrs. W. W. Berg.....	.50
Pastor O. V. Tohl.....	.50
Hans Johnson.....	.50
Gfr. Sloatmyren.....	1.00
Olaf A. Christenson.....	.50
A. K. Enottum.....	.50
Salvor Olsen.....	.50
O. R. Rind.....	.50
Hans Carlson.....	.50
Peter A. Thomsen.....	.50
J. G. Hjeltnas.....	.50
Mrs. A. Weikam.....	.50
Mrs. G. O. Raska.....	.50
John Guntub.....	1.00
J. W. Blom.....	1.00
John Yonarijan.....	1.00

R E Anderson & Co

Real Estate
Mortgage Loans
Fire Insurance
Rental Agents
117 ELEVENTH ST
TACOMA • WASH

Fra Moderkirken.
(E. O. S.)

Den 18de og 19de januar afholdtes et større møde i Borggrund angaaende Kirkereformer. Indledningsforedrag: „Vor landskirkes organisation“ af pastor Harald Halvorsen. Provst Chr. Knudsen dirigerede. Indvendinger mod at arbejde for disse reformer var væsentlig for: man frygtede for, at alle fremmerklægerne skulde bli betryggende nok; at et menighedsråd kunde komme til at hindre den nuværende indremissionsvirksomhed, og endelig var der enkelte, som mente, at det var vanskeligt, for alle at sige umuligt, at organisere folk. Hver, og som derfor heller vilde stille mod en stilling. Ved behandlingen af disse indvendinger fremhævede bl. a. dirigenten her, at der neppe vilde bli stor hjælp i at sige en fristelse, hvis man ikke i forvejen havde erholdt en begyndende organisation. Med energisk klarhed påvises, hvilken uærbidig umyndighedsstand kirken nu var i, mens der allers overalt arbejdedes henimod frigjorte og selvstyre. Man kunde ikke sige det værre, end man nu har det. Tilslut endes man om at vedtage samme resolution (som frekommet i Kristianstad 16-17 aug. 1903, saalydende:

„Rådet udtaler sig for, at der ved lov ordnes et menighedsråd for hvert kirkefogd, bestaaende af menighedens prest og et efter sognets størrelse afpasset antal af læge menighedslemmer, som vælges under betryggende garantier. Dette menighedsråd har til opgave at varetage menighedsrådets interesser væsentlig ved 1) kirkelig i prestvalget, 2) udnyttelse af menighedens naadegaver til forsøget kristeligt og si kirkelig arbejde i og udenfor kirkehuset, 3) forvaltning af menighedens økonomiske midler.“

Der blev af flere talere fremholdt, at man ikke vil lade den nuværende alvorlige politiske situation saaledes stige af interesse, at man ikke forberedte sig paa til næste forstingsvalg at bringe ogsaa kirkeorganisationsagen frem for vælgerne.

Kirkensråd Hauge er trødt af sammen med det Hagerupste ministerium. Den nye statsminister, Riedel, har valgt forbeholdende statsråd Bergesen til kirkensråd. Det er et befrøgt, at denne ombytning ogsaa vil sige betydningfulde følger med den paa

paa den nu paagaende kirkeførelse der hjemme. Bergesen er nemlig i politisk radikal og har i kirkelig henseende vistnok en stærk hældning i retning af den moderne teologi.

Sogneprest til Stolte, Georg Severin Schjelderup, er afgang ved døden, rammet af hjerteslag. Han var født i Bergen 1840, var først sogneprest til Hjerne, saa i Devne, dernæst i Ophal og kom 1903 til Stolte. Schjelderup har skrevet adskillig bøger i bogform og i tidsskrifter.

Statsråd Hauge har anmodet tilskud dr. Wang og stiftsprovst Gustav Jensen om at fremkomme med forslag til revision af ritualet overensstemmende med den ny bibeloversættelse.

Det var pastoralt især at holde en lignende sætles nord-svensk prestekonferens som for to aar siden. Men paa grund af det spændte politiske forhold, som nu er opstaaet mellem de to riger, som følge af konsulatarbejdningernes afbrudelse, vil en saadan konferens nu ikke kunne komme istand.

J. O. S. S. oplys i forrige nr. har der indtaget sig følgende felt: 2-8 linje har der: Den mest moderate „fremgangsteologer“ osv., skal være: Den mest moderate af de saakaldte „fremgangsteologer.“ Tho. Klavenseth osv.

Dernæst omtrent midt i opslaget har der: Er o n e r fuldstgj. osv., skal være: Er o v e r fuldstgj. osv.

Grundlovsgeandringen, skal være: Grundlovsgeandringen.

Tredjeste linje er g a a r foran og udfaldt. O. S.

Judkommet til alderdomshjem i Sigdal, Norge.

Trom E. Sæitres dødsbo	.....	\$50.00
John Blauw	.....	1.00
Judsamlet ved B. G. Landberg	.....	
Hans E. Sund	.....	2.00
D. T. Bratteind	.....	2.00
G. G. Landberg	.....	2.00
B. G. Landberg	.....	2.00
Ole G. Landberg	.....	2.00
R. Haaen	.....	2.00
Ole R. Styrisholdt	.....	1.00
L. Eidnes	.....	.50
Hans Bjørndahl	.....	2.00
Ikkammen	.....	\$66.50

Hjertelig tak til givterne,
I. G. Sætra.

H. E. Anderson
John Holleque

Norsk Hardware Handel

Palace Hardware Co

Hovedkvarter for alle Slags Jernvarer saavel som Rodskaber, Maling, Olie og Fornisser.

Maling sælges for nærværende til Indkjøbspris. Trænger De Maling, saa undersøg dette for De kjøber.

1540 Pacific Ave Tacoma Wash
Tel: Main 151

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a full line of Wall Paper and Room Plouidings, Gash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE
TELEPHONE 505. Tacoma Wash

CARL WILLIAMS. A. BERGGREN.

Tacoma Clothing CO.

Skandinavisk Klædehandel. Hænder og Gutteres Klæder, Underklæder, Hatte og Sko

10 Procent Afslag til Studenter

Et stort Udvalg — Lave Priser.

1342 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S NATIONAL BANK

W. E. Bliven, Stephen M. C. Appleby,
Cashier. Asst. Cashier.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.
CAPITAL, \$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 3 Procent paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General Dampskibs og Emigrations Agenter.

Tacoma Washington.

DR. J. L. RYNNING,
FRENCH BLOCK, CORNER OF
18TH AND PACIFIC AVE.
OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.

OFFICE BLACK 2607.
TEL. RES. SUBURBAN 41.
TACOMA, WASH

PHOTOGRAPHS
Aaberg

First Class Photos. All Work Warranted.
1322 Pac. Ave.--Tacoma

When in need
Of Painting, Paperhang-
ing or Calsonining, call on
B. Benson, Parkland, Wash.

O. B. LIEN. H. B. SELVIG.

EIERE AF

LIEN'S PHARMACY,
(Tidligere Central Drug Store.)

Apothekervarer, Chemikalier og Tol-
Articles.

De B. Lien har mange Aars Er-
faring som Apotheker, er altid tilstede
og man kan der trygt stole paa at faa
Recepter udfyldte med Omhu og Nøi-
agtighed.

1102 TACOMA AVE.,
TEL. JAMES 141. TACOMA WASH

1115 Tac Ave 1117 Tac. Ave

The Leader

BIG SALE ON WRAPPERS
ALL SIZES

\$1.25 Quality goes at 75c
Ladies' Hats, entire line to
be closed out at cost
and below cost.

The Leader

Agent for Banner Patterns,
Kuriko and Olooid
E. G. TROMMALD

UNIVERSITY MEAT MARKET A. A. FANGSRUD, PROP

Dealer in all Kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WN

Til Veiledning

for dem, som vil give sine Byslotter til
Parkland lutheriske Børnehjem, mærkes
at „Deeden“ har stillet til „The
Parkland Lutheran Childrens'
Home,“ Parkland, Washington.

Mrs. L. Larsen.

F J Lee

PHOTOGRAPHER

1535 Commerce St.
cor Jefferson Ave

TACOMA WASH

Phone Black 723

PAC. LUTH. ACADEMY

AND

BUSINESS COLLEGE

gjar ikke fordring paa at være den billigste skole paa vestkysten, men
den har sat sig som maal at være den bedste i sit slags. Dens
opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa
et kristeligt grundlag og saaledes dygtiggjøre dem til et nyttigt virke i
virke i livet. Bestyrelsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for ele-
vernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer
derfor ikke paa betyngningerne, naar det gjælder at anstætte lærere eller
anskaffe apparater o. s. v., hvortaf eleverne kan høste nytte. Skolen
har nu otte fast ansatte lærere, alle med flere aars erfaring. I de 10
aar skolen har virket, har den vokset sig ind i forholdene herude, og har
saaledes haast bebret anledning end nogen lignende anstalt paa Pacific
kysten til at sætte sig ind i, hvilke krav den skandinaviske
amerikanske befolkning herude, stiller til en
skole, og hvortledes den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille
disse krav.

...Skolens Kursus...

Skolen tilbyder følgende forskellige kursus: Preparatory, College
Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Des-
uden gives der et kursus i haandarbejde, og et ekstra kursus for ny-
kommere.

Hvad det koster. Skolepenge, løst, logis, og bøger for ni maane-
der beløber sig til omtrent \$150.00. Opstartskursen begynder den 4de
Oktober. Skriv efter katalog.

Adresse: R J Song,
Parkland, Wash.

CARDS! CARDS!!

Your name written in white ink on 12 colored cards
for 5-2cent stamps. Write to

Instructor in penmanship.

Pacific Luth. Academy,
Parkland, Wash.

Lindahl

PhotoStudio

(ground floor)

Lucerne Bldg. 903 Tacoma Ave

Tel. Black 4862.

First Class Work at a
Medium Price.

Printing

All kinds, large or small
Superior facilities for turning
out first class work.

PROMPT ACCURATE

The Bell Press

1013 A St, Tacoma Phone Main 432

Pacific Districts Professor

Blakken J. Bor 175 Stafford Bn.

Corpus, P. Gueta, Col., cor R & Pratt St

Hecke, H. D. Fairhaven, Wash.

Christensen W. H. 125 State Street
Oakland Wn

Carlson, P. R. W.

1308-13 Ave., West Oakland, Cal.

Dale, J. O., Ellensburg, Wash.

Boyd E. G. 2530 Lombard Ave, Everett, Wn

Christensen D. 1683 Howard St.
San Francisco, Cal.

Hagood, O. 425 Oak 10th Street,

Phone: Scott 2103, Portland, Ore.

Hartstad, B., Parkland, Wash.

Hellekson, O. C., Geneva, Idaho.

Holden, O. M., G. 622 Webster Ave.,
Spokane, Wash.

Johansen, J. 204 J Str. Fresno, Cal.

Larsen, W. H. 2106 Melrose St.,
Oakland, Cal.

Rielsen, G. J. D. Hayward, Cal., For 5

Debal, D. J. 1016 Madison

Phone: Red 711 Bellingham, Wash.

Rebergen, R. Silverton, Oregon.

Stub, J. H., 1620 Minor Ave. Seattle, Wn

Sperati, G. H. 1605 So. K Str. Tacoma,
Wash.

Stattberg O. Parkland, Wash.

Sorenson, J. W. For 208
Newman, Cal.

Stenrud, G. H. 3445 18th Str.
San Francisco, Cal.

Uenagel, J. H., Stanwood, Wash.

Fra Parkland og andre kanter

G. G. Felland er nylig flyttet fra Lake Bay til Østre Washington. Kommer mr. Felland til kysten igjen, ønsker vi ham velkommen.

Ole Larson har tatt sig en tur til British Columbia. Vi ønsker ham en fornøielig trip.

Jordbærplanterne gror vakkert her nu. Hvem kan fortælle os om den første jordbærblomst her i settlementet?

Tacomapresten, Sperati, er paa en reise østover, prof. Xavier prædikede sidste søndag formiddag i hans kirke og pastor Skatbetøl om aftenen.

I Parkland var der i prestens fravær sidste søndag læsegudstjeneste baade formiddag og om kvelden ved J. Lunde og prof. Hoeg.

Prof. dr. Laur. Larsen er fremdeles daarlig, og Kirketidendes redaktion besørger for tiden af midlertidige kræfter. Doktoren er dog i god bedring, og der er haab om, at han inden kort tid igjen vil være i fuld vigør. — "D. P."

Den unge J. T. Halvorson fra Decorahs nærhed er kommen her vest for at prøve, hvad vor milde kyst kan formaa ligeoverfor hans sygelighed. Han er for tiden i Bellingham og har sit midlertidige hjem hos pastor Bjerke, og er allerede i arbejde paa Great Northern depot som "operator and bill-clerk". Han liker klimatis og tænker paa at faa sig istand et hjem her paa kysten.

Vi ønsker den unge mand velkommen, og en god fremgang med med hans helbred og hans foretagende. "Herold" kan han se hver uge i past. Bjerkes hus, og med tiden faar han tildet selv — forhaabentlig, hvis han alt blir paa kysten. Da vi her paa Parkland vil feire den 17de mai, haaber vi at se ham paa vor fest — om det er ham muligt.

Til P. L. A. museum gav nylig G. O. Felland en sten, hvori der er fossile muslinger.

Past. Sperati prædikede i Ziens menighed, Ordals kald, søndag formiddag den 26de febr.

Søndag septuagesima prædikede pastor M. A. Christensen fra Ballard, i Ziens kirke, pastor Ordals menighed. Om aftenen holdt han et foredrag paa engelsk: "Essentials of true happiness." Foredraget var udmerket baade med hensyn til indhold og form. Vi vil haabe, at flere — særlig ungdommen — kunde faa anledning til at høre dette foredrag.

Troendhjemmen menighed, Wharlock, B. C., pastor Ordals kald, holder nu paa at bygge sig kirke. De venter at faa den fuldført ud paa vaaren og vil, om mulig faa den indviet for synodemodet. Det er kvindeforeningen, som har sammensparet det meste af pengene, som kirken bygges for. Den havde ca. \$400 paa haand. Kirken er 24x42 uden taarn. Menighedens medlemmer udfører alt snedkerarbejde etc. selv.

Mrs. Martin Larson fra Silverton, Oregon, er paa besøg hos sin syge datter, Mrs. D. Olson, i Stanwood.

Det langvarige opholdsvær med solskin og let nattefrost har færaarsaget megen sygdom. En gammel "clam-digger" ved Stanwood sagde fornøielig, at han ikke kunde mindes saa megen sygdom her paa strøget. Det er i regnveir og søle vi Puget Sounders trives. Faar vi frost, solskin og tørveir om vinteren, saa er vi ligesaa ilde ude, ser det ud til, som fisken paa land.

Trofoldigheds mgh, i Stanwood har nylig faaet alterkar og lysestager af kvindeforeningen.

Kirkebygningen paa Camano er snart færdig, og endnu ingen gjæld. Det er godt at have et

A grand band and orchestra concert to be given in the Pacific Lutheran Academy's gymnasium at Parkland, Saturday evening, March 18, 8 P. M.

Mrs. Grace Davenport, Miss Olga Kindley, Prof. Olof Bull, and Mr. Geo. Johnson's Singing Society will assist.

Proceeds go to purchase new instruments for the P. L. A. Band. — Admission 25 cents.

Programme.

1. Selection — Scandinavian Echoes . . . . . arr. by Max von Lous
Comprising extracts of grand compositions: Allegro from Johan Svenson's Potpourri, "Bor jeg paa det høie fjeld," "En Halling," "Kjæringa med staven," "Norges bedste vers og faste." Ending with, "Den svenske tappenstreg." — P. L. A. Band.
2. Song . . . . . Selected
Mrs. Grace Davenport.
3. Overture — Poet and Peasant . . . . . Suppe
P. L. A. Orchestra.
4. Violin Solo — Reverie . . . . . Vieuxtemps
Prof. Olof Bull.
5. Song — "Jeg ser dig ut for giuggen" . . . . . L. M. Lindeman
Mr. Geo. Johnsons Singing Society.
6. Piano Solo — Hark! Hark! The Lark! . . . . . Schubert-Liszt
Miss Olga Kindley.
7. Selection — La Traviata . . . . . Verde
P. L. A. Orchestra.
8. Piano Trio — Calif of Bagdad . . . . . Boieldieu
Misses Skjervem, Knudson, Harstad.
9. Polka — Baritone Solo . . . . . Pettoe
Mr. Geo. Harstad acc. by P. L. A. Band.

"Church Extension Fund," hvor man kan faa rentefrit laan, men endnu bedre er det ikke at sætte sig i gjæld til nogen. Det er ogsaa rentefrit.

Hr. O. J. Finley er kommen tilbage fra sin California tur. Foruden appelsiner, taler han mest om past. Carlsen og sjømandsmissionen i San Francisco. Hr. Finley havde ikke seet past. Carlsen paa 28 aar, men han syntes, han var den samme glade, joviale, frimodige Carlsen nu som før. Past. Carlsen vil gjerne at alle reisende skal komme og se ham og "gutterne mine."

Næste aar og 1908 skal "the sockeye salmon" ikke fiskes, siger "Ledger." De aar kan disse altsaa farges hele aaret rundt.

I Tacoma skal der snart stemmes over, om byen skal faa sig en ny vandledning. Det vand-system de har er ikke tilstrækkelig, heller ikke har de saa godt vand, som de burde ha.

Ungarn skal ha udvist alle mormonmissionærer, da de angriber statsforfatningen, moralen og religionen. De er altsaa i dette stykke "ahead of us," som "Ram's Horn" siger.

Rusland staar ifærd med, siges der, at afskaffe passystemet. Turister kan da reise landet rundt og bese det uden idelig at følges i hælene af det hemmelige politi, som om de var statsfarlige forbrydere.

"The Greater New York" har en saloon for hver 380 indbyggere, mens der gaar 3,800 paa hver kirke. Der skal ogsaa findes kvartaler, hvor der er en saloon for hver 180 mennesker og en kirke for hver 10,000. Det er tal, som taler.

De forenede staters legislatur skal i det forløbne fiskalaar ha bevilget ca. 818 millioner dollars til regjeringens udgifter.